

tilbud, der allerede eksisterer. Samtidig kan man spørge, om den praktiserende læge er offensiv nok. Griber han fat i de unge, og holder han de kvinder, der allerede har født et par gange og nu ikke ønsker flere børn, fast på snakken om prævention? Det tror jeg faktisk er meget vigtigt.

I min dagligdag oplever jeg endog meget veluddannede kvinder fortælle efter en fødsel, at nu behøver de ikke at beskytte sig, for de ammer jo stadig. Den amnestuehistorie lever i bedste velgående, på trods af at den er helt forfejlet; man kan jo godt blive gravid, mens man ammer. Der er altså nogle myter, der skal udryddes, og som man skal være bedre til at oplyse om.

De kvinder eller unge piger, der netop ikke vil gå til deres egen praktiserende læge, fordi han måske har kendt én, siden man selv var en lille bitte baby, og derfor synes, han er for tæt på, så tæt på, at det bliver pinligt, ja, de får måske aldrig bestilt p-piller eller får rådgivning om prævention. Og pludselig en dag er man alene hjemme med kæresten. Han har heller ikke noget prævention, og hvis man så er meget uheldig – for det er jo det, man er, hvis man ikke vil have et barn, når man går i 8. klasse – ja, så bliver man gravid.

Med bedre information, frit lægevalg og alternative muligheder tror jeg, man kunne nedbringe aborttallet i hvert fald en smule for den gruppe.

Aborttallet er faktisk dalet i de seneste år, som sundhedsministeren også redegjorde for. Jeg ved ikke, om det er en af sidegevinsterne ved aidskampagnen, hvor vi alle blev opfordret til at bruge kondom ved usikker sex. Antallet af tilfælde af kønssygdomme er også faldet, i hvert fald for visse typer vedkommende, og måske er kondomerne også årsagen til det fald, vi nu har set på abortsiden.

Jeg hører til dem, der syntes godt om den allerførste aidskampagne, hvor kendte over kendte temaer gjorde os opmærksom på, at man skulle beskytte sig. Den var både sjov, pågående og massiv. På samme måde bør man finde en passende form for en mere massiv kampagne, der rammer målgrupperne.

Seksuallrådgivningen i skolerne er af svingende karakter, men ofte bliver den ødelagt af den lidt pinlige stemning, der omgærder lektionen. Drengene er for umodne og laver fis, og mange af pigerne har allerede haft spørgsmåle-

ne inde på livet, så for dem er det for sent. Jeg tror, der er behov for nytænkning på området.

Når det gælder de unge, er det her som i så mange andre tilfælde forældrenes ansvar og pligt. Forældrene burde være de bedste til at fornemme, hvornår deres børn begynder at interessere sig for andet end Barbiedukker og Spiderman.

Men for kvinder, der har bevæget sig ud over teenageårene, er opgaven mere svær at gribe an. De er svære at få fat i, hvor man, når det gælder de unge, kan finde dem på skolerne og uddannelsesinstitutionerne. Netop den gruppe har måske også mere behov for netop råd og støtte til at kunne beholde barnet. De føler sig vel ofte alene og har brug for samtale og viden om de muligheder, der er.

Så er der selvfølgelig nogle grupper, der altid vil vælge en abort, og hvor det også er det bedste: folk, der selv er så langt ude, at de slet ikke kan tage vare på et barn, folk, hvis problemer ikke bare er noget med at glemme prævention, men hvor der er noget fundamentalt galt med deres liv, og hvor alt er kaos.

En anden gruppe er de kvinder, der virkelig ikke ønsker sig flere børn eller børn overhovedet, og som har beskyttet sig, men hvor præventionen har svigtet. Den gruppe er ofte stærk nok til at træffe sit eget valg, og det mener jeg man bør respektere, når det er inden for 12-ugers-grænsen.

Men der skal arbejdes på at få aborttallet ned. Vi skal tage statistikkerne og de menneskelige omkostninger alvorligt, og derfor kan vi støtte Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse.

Anne Baastrup (SF):

Som de foregående ordførere også har gjort meget opmærksom på, er der ingen her i salen, der er i tvivl om, at en abort alt for tit er en meget traumatisk oplevelse. Op til 1994 faldt antallet af aborter, og sådan som jeg kan finde ud af det, var det laveste antal aborter i 1994, hvor tallet var 17.600.

Jeg har forstået af en artikel i Kristeligt Dagblad, at der er sket en vis stigning i antallet af aborter, men samtidig kan jeg også se, at antallet af kvinder i den fertile alder, som det hedder, på samme tidspunkt er steget med 10.000, så man må nok sige, at antallet er faldende og stagnerende, og ministeren havde en hel masse fine ord om det.

Men det, som vi også kan se, er, at antallet af clamydiatilfælde er stigende, og det må så føre